

ІІ олимпиада

1. Определи ги сите функции $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ такви што за секои $x, y \in \mathbb{R}$ важи

$$f([x]y) = f(x)[f(y)]. \quad (1)$$

($[z]$ е најголемиот цел број кој не е поголем од z .)

Решение. *Прв начин.* За $x = y = 0$ добиваме $f(0) = f(0)[f(0)]$, од каде следува $f(0) = 0$ или $[f(0)] = 1$.

Ако $[f(0)] = 1$, ставаме $y = 0$ во (1) и добиваме $f(x) = f(0) = c \in [1, 2)$, за секој $x \in \mathbb{R}$. За $c \in [1, 2)$ функцијата $f(x) = c$ е решение бидејќи за секои $x, y \in \mathbb{R}$ важи $f([x]y) = c = c \cdot 1 = c \cdot [c] = f(x)[f(y)]$.

Нека $f(0) = 0$. Тогаш за секој $x \in [0, 1)$ од (1) добиваме $f(x)[f(y)] = 0$, што значи дека $f(x) = 0$ за секој $x \in [0, 1)$ или $[f(y)] = 0$ за секој $y \in \mathbb{R}$.

1) Ако $[f(y)] = 0$ за секој y , тогаш за $x = 1$ од (1) следува $f(y) = 0$. Навистина функцијата $f(y) = 0$ исто така е решение на задачата, бидејќи тогаш $f([x]y) = 0 = 0 \cdot [0] = f(x)[f(y)]$.

2) Нека $f(x) = 0$ за секој $x \in [0, 1)$. За $y \in \mathbb{R}$, нека n е цел број таков што

$$\frac{y}{n} \in [0, 1). \text{ Тогаш } f(y) = f(n \cdot \frac{y}{n}) = f(n)[f(\frac{y}{n})] = 0, \text{ т.е. } f \equiv 0.$$

Конечно, единствени решенија на задачата се константните функции

$$f(x) = c \text{ каде } c = 0 \text{ или } c \in [1, 2).$$

Втор начин. Ако во (1) ставиме $x = y = 1$ добиваме $f(1) = f(1)[f(1)]$, па затоа $f(1) = 0$ или $[f(1)] = 1$.

Ако $f(1) = 0$, во (1) ставаме $x = 1$ и добиваме $f(y) = 0$ за секој $y \in \mathbb{R}$. Како погоре се докажува дека функцијата $f(x) = 0$ е решение на задачата.

Ако $[f(1)] = 1$, во (1) ставаме $y = 0$ и добиваме $f(0) = f(x)[f(0)]$. Можни се два случаја.

1) Ако $[f(0)] \neq 0$, тогаш $f(x) = \frac{f(0)}{[f(0)]}$, што значи дека за $c = \frac{f(0)}{[f(0)]}$ важи

$f(x) = c$, за закој $x \in \mathbb{R}$. Сега од (1) имаме $c = c[c]$, па затоа $c \in [1, 2)$. Од друга страна функцијата $f(x) = c \in [1, 2)$ навистина е решение на задачата, бидејќи $f([x]y) = c = c \cdot 1 = c \cdot [c] = f(x)[f(y)]$.

2) Ако $[f(0)] = 0$, во (1) ставаме $y = 1$ и добиваме $f(x) = f([x])$. Сега, ако ставиме $x = 2$, $y = \frac{1}{2}$, добиваме

$$f(1) = f([2] \cdot \frac{1}{2}) = f(2)[f(\frac{1}{2})] = f(2)[f([\frac{1}{2}])] = f(2)[f(0)] = 0,$$

што не е можно.

Конечно, единствени решенија на задачата се константните функции

$$f(x) = c \text{ каде } c = 0 \text{ или } c \in [1, 2).$$

2. Нека I е центар на впишаната кружница, а Γ е опишаната кружница на $\triangle ABC$. Нека правата AI ја сече Γ во точките A и D . Нека E е точка од лакот BDC , а F е точка на отсечката BC така што

$$\angle BAF = \angle CAE < \frac{1}{2} \angle BAC.$$

Нека G е средина на отсечката IF . Докажи дека правите DG и EI се сечат на кружницата Γ .

Решение. *Прв начин.* Ако I_a е центарот на припишаната кружница на $\triangle ABC$ наспроти темето A , тогаш важи $\angle IBI_a = 90^\circ$ и $\overline{DI} = \overline{DB}$, па затоа D е средина на отсечката $I I_a$.

Понатаму, од

$$\angle AI_a B = \angle ACI \text{ и } \angle I_a A B = \angle CAI$$

следува $\triangle ABI_a \sim \triangle AIC$, а од $\angle EAC = \angle BAF$ и $\angle AEC = \angle ABF$ следува $\triangle AEC \sim \triangle ABF$.

Од овие сличности добиваме

$$\frac{\overline{AF}}{\overline{AI_a}} = \frac{\overline{AF}}{\overline{AB}} \cdot \frac{\overline{AB}}{\overline{AI_a}} = \frac{\overline{AC}}{\overline{AE}} \cdot \frac{\overline{AI}}{\overline{AC}} = \frac{\overline{AI}}{\overline{AE}},$$

а тоа заедно со $\angle FAI_a = \angle IAE$ дава $\triangle AI_a F \sim \triangle AEI$. Ако сега со X ја означиме втората пресечна точка на правата EI и Γ , добиваме

$$\angle ADG = \angle AI_a F = \angle AEI = \angle AEX = \angle ADX,$$

па затоа X припаѓа на правата DG , што и требаше да се докаже.

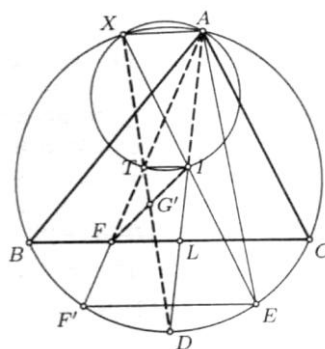
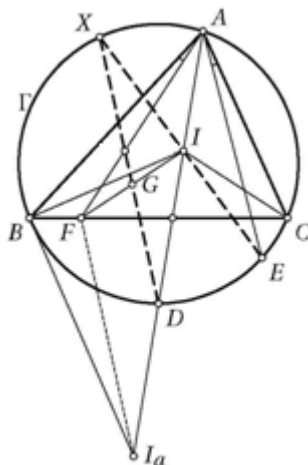
Втор начин. Нека правата EI по втор пат ја сече Γ во точката X , а XD ги сече AF и IF во T и G' , соодветно, L е пресекот на AD и BC , F' е пресекот на AF и Γ . Од $\angle IXT = \angle EXD = \angle EAD = \angle DAF' = \angle IAT$ следува дека точките I, A, X, T се конциклични, па затоа

$$\angle ATI = \angle AXI = \angle AXE = \angle AF'E.$$

Следува, $TI \parallel EF' \parallel BC$ и оттука $\frac{\overline{AT}}{\overline{TF}} = \frac{\overline{AI}}{\overline{IL}}$.

Од друга страна, важи $\frac{\overline{AD}}{\overline{DI}} = \frac{\overline{AI}}{\overline{IL}}$ (наистина, ако L' е симетрична на точката

L во однос на CI , тогаш $IL' \parallel CD$, па е $\triangle AL'I \sim \triangle ACD$ и оттука $\frac{\overline{AD}}{\overline{DI}} = \frac{\overline{AD}}{\overline{DC}} =$

$\frac{\overline{AI}}{\overline{IL}} = \frac{AI}{IL}$). Сега од теоремата на Менелај (применета на $\triangle AFI$ и правата XD) имаме

$$1 = \frac{\overline{FG'}}{\overline{G'I}} \cdot \frac{\overline{ID}}{\overline{DA}} \cdot \frac{\overline{AI}}{\overline{IF}} = \frac{\overline{FG'}}{\overline{G'I}},$$

па затоа $G' \equiv G$.

3. Определи ги сите функции $g: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ такви што

$$(g(m)+n)(m+g(n))$$

е точен квадрат на природен број за секои $m, n \in \mathbb{N}$.

Решение. Ќе ја користиме следнава лема.

Лема. Ако p е прост број и $p \mid g(m) - g(n)$, тогаш $p \mid m - n$.

Доказ. Ако $p^2 \mid g(m) - g(n)$, нека $k > g(m), g(n)$ е таков што $p \nmid k$ и $l = kp - g(n)$. Тогаш $p \parallel l + g(n)$, а ако $l + g(m) = (l + g(n)) + (g(m) - g(n))$, следува $p \parallel l + g(m)$. Според условот на задачата $m + g(l)$ и $n + g(l)$ се деливи со p , па затоа $p \mid m - n$.

Ако $p \parallel g(m) - g(n)$, нека $k > g(m), g(n)$ е таков што $p \nmid k$ и $l = kp^3 - g(n)$. Тогаш $p^3 \parallel l + g(n)$, а како $l + g(m) = (l + g(n)) + (g(m) - g(n))$, следува $p \parallel l + g(m)$. Според условот на задачата $m + g(l)$ и $n + g(l)$ се деливи со p , па затоа $p \mid m - n$. ■

Функцијата f е инјекција. Навистина, ако $g(m) = g(n)$, тогаш според лемата $p \mid m - n$ за секој прост број p , т.е. $m = n$. Понатаму, ако $p \mid g(n+1) - g(n)$, тогаш $p \mid 1$, што не е можно, па затоа $g(n+1) - g(n) = \pm 1$. Притоа не важи $g(n+1) - g(n) = -(g(n) - g(n-1))$, бидејќи тогаш $g(n+1) = g(n-1)$, што не е можно. Оттука со индукција добиваме $g(n+1) - g(n) = g(2) - g(1) = \varepsilon = \pm 1$ за секој n , па затоа $g(n) = k + \varepsilon n$, за некоја константа $k \in \mathbb{N}_0$. Бидејќи $g(n) > 0$ за секој n , можноста $\varepsilon = -1$ отпаѓа, па затоа $g(n) = n + k$, за некоја константа $k \in \mathbb{N}_0$.

Функцијата $g(n) = n + k$, $k \in \mathbb{N}_0$ ги задоволува условите на задачата бидејќи

$$(g(m)+n)(m+g(n)) = (m+n+k)^2.$$

Втор начин. Ќе докажеме дека за секој природен број n важи

$$|g(n+1) - g(n)| = 1.$$

Навистина, ако $g(n+1) - g(n) \neq \pm 1$, тогаш постои прост број p таков што $p \mid g(n+1) - g(n)$.

1) Ако $p \neq 2$, постои m таков што $p \parallel m + g(n)$ и $p \parallel m + g(n+1)$ (ако m е

таков што $p^2 \mid m - p + g(n)$, тогаш $p \parallel m + g(n), m + p + g(n)$; како $m + p + g(n+1) - (m + g(n+1)) = p$, најмногу еден од броевите $m + g(n+1)$ и $m + p + g(n+1)$ е делив со p^2). Од условот на задачата следува дека $p \mid n + g(m), n+1 + g(m)$, па затоа $p \mid (n+1 + g(m)) - (n + g(m)) = 1$, што не е можно.

- 2) Ако $p = 2$ и $4 \mid g(n+1) - g(n)$, постои m такв што $2 \parallel m + g(n)$ и $2 \parallel m + g(n+1)$ (ако m е такв што $4 \mid m - 2 + g(n)$, тогаш $2 \parallel m + g(n), m + g(n+1)$). Од условот на задачата следува $2 \mid n + g(m), n+1 + g(m)$, па затоа $2 \mid (n+1 + g(m)) - (n + g(m)) = 1$, што не е можно.
- 3) Ако $p = 2$ и $2 \parallel g(n+1) - g(n)$, постои m такв што $8 \parallel m + g(n)$. Тогаш $m + g(n+1) = m + g(n) + (g(n+1) - g(n))$, па како важи $2 \parallel g(n+1) - g(n)$ и $4 \parallel m + g(n)$, добиваме $2 \parallel m + g(n+1)$. Од условот на задачата следува $2 \mid n + g(m), n+1 + g(m)$, па затоа $2 \mid (n+1 + g(m)) - (n + g(m)) = 1$, што не е можно.

Ако за некој $n \in \mathbb{N}$ важи $g(n+1) - g(n) = -1$, тогаш од условот на задачата

$$(g(n+1) + n)(n+1 + g(n)) = (g(n) + n - 1)(g(n) + n + 1) = (g(n) + n)^2 - 1$$

е точен квадрат на природен број, што не е можно. Според тоа, за секој $n \in \mathbb{N}$ важи $g(n+1) - g(n) = 1$, па затоа

$$g(n) = g(1) + \sum_{i=1}^{n-1} (g(i+1) - g(i)) = g(1) - 1 + n = n + c, \quad c \in \mathbb{N}_0.$$

Од друга страна, оваа функција е решение на задачата бидејќи

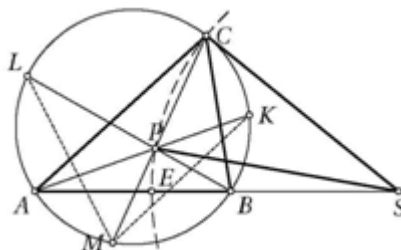
$$(g(m) + n)(m + g(n)) = (m + n + c)^2.$$

4. Нека P е точка во внатрешноста на $\triangle ABC$. Правите AP, BP и CP ја сечат опишаната кружница Γ на $\triangle ABC$ во точките L, M и N , соодветно. Тангентата на кружницата Γ во точката C ја сече правата AB во S . Ако $\overline{SC} = \overline{SP}$, докажи дека $\overline{MK} = \overline{ML}$.

Решение. *Прв начин.* Нека B е меѓу A и S . Ако E е пресекот на симетралата на $\angle ACB$ со страната AB , тогаш

$$\begin{aligned} \angle CES &= \angle CAB + \angle ACE \\ &= \angle BCS + \angle ECB = \angle ECS, \end{aligned}$$

што значи дека кружницата $k(S, \overline{SC})$

минува низ E . Бидејќи $\frac{\overline{EA}}{\overline{EB}} = \frac{\overline{CA}}{\overline{CB}}$, k е Аполонијева кружница, т.е. геометриско место на точки X за кои $\frac{\overline{XA}}{\overline{XB}} = \frac{\overline{CA}}{\overline{CB}}$. Значи, условот $\overline{SC} = \overline{SP}$ е еквивалентен со условот $\frac{\overline{PA}}{\overline{PB}} = \frac{\overline{CA}}{\overline{CB}}$.

Од друга страна, од сличностите $\triangle PKM \sim \triangle PCA$ и $\triangle PLM \sim \triangle PCB$ следува $\frac{\overline{PM}}{\overline{KM}} = \frac{\overline{PA}}{\overline{CA}}$ и $\frac{\overline{LM}}{\overline{PM}} = \frac{\overline{CB}}{\overline{PB}}$, од каде со множење добиваме $\frac{\overline{LM}}{\overline{KM}} = \frac{\overline{PA}}{\overline{PB}} \cdot \frac{\overline{CB}}{\overline{CA}}$. Значи, и условот $\overline{LM} = \overline{KM}$ е еквивалентен со условот $\frac{\overline{PA}}{\overline{PB}} = \frac{\overline{CA}}{\overline{CB}}$.

Втор начин. Нека $\overline{SC} = \overline{SP}$. Од $\overline{SA} \cdot \overline{SB} = \overline{SC}^2 = \overline{SP}^2$ следува дека правата SP ја допира кружницата APB , па затоа

$$\begin{aligned} \angle PAB &= \angle SPB = \angle CPB - \angle CPS = \angle CPB - \angle SCM \\ &= \angle CLB + \angle MCL - \angle CLM = \angle MCL - \angle BLM. \end{aligned}$$

Бидејќи $\angle PBA = \angle KAB = \angle KLB$, добиваме

$$\angle MKL = \angle MCL = \angle BLM + \angle KLB = \angle KLM,$$

и оттука $\overline{MK} = \overline{ML}$.

Трет начин. Без ограничување на општоста можеме да земеме дека $\overline{BC} < \overline{AC}$. Од степенот на точката S во однос на опишаната кружница околу $\triangle ABC$ следува

$$\overline{SA} \cdot \overline{SB} = \overline{SC}^2 = \overline{SP}^2,$$

т.е. $\frac{\overline{SA}}{\overline{SP}} = \frac{\overline{SP}}{\overline{SB}}$ и како $\angle BSP =$

$\angle ASP$ заклучуваме дека $\triangle ASP$

$\sim \triangle PSB$. Понатаму, од $\frac{\overline{SA}}{\overline{SC}} = \frac{\overline{SC}}{\overline{SB}}$

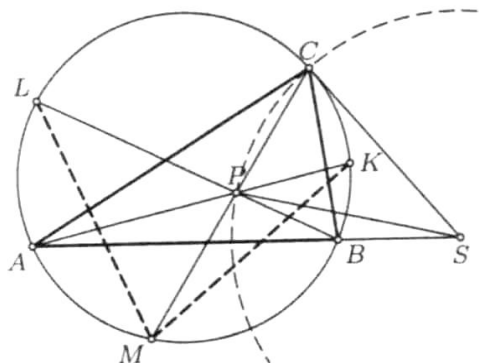
и $\angle BSC = \angle ASC$ следува $\triangle ASC \sim \triangle CBS$. Затоа

$$\frac{\overline{PA}}{\overline{PB}} = \frac{\overline{SP}}{\overline{SB}} = \frac{\overline{SC}}{\overline{SB}} = \frac{\overline{CA}}{\overline{CB}}. \quad (1)$$

Од друга страна $\triangle PCA \sim \triangle PMK$ ($\angle APC = \angle KPM$ и $\angle CPA = \angle CAK = \angle CMK = \angle PMK$) и $\triangle PBC \sim \triangle PLM$ ($\angle CPB = \angle MPL$ и $\angle BCP = \angle BCM = \angle BLM = \angle PLM$) па затоа $\frac{\overline{PA}}{\overline{PN}} = \frac{\overline{CA}}{\overline{MK}}$ и $\frac{\overline{PB}}{\overline{PM}} = \frac{\overline{CB}}{\overline{ML}}$ и ако го искористиме (1) добиваме

$\frac{\overline{MK}}{\overline{ML}} = \frac{\overline{PA}}{\overline{PB}} \cdot \frac{\overline{CB}}{\overline{CA}}$, од каде што следува $\overline{MK} = \overline{ML}$.

Четврт начин. Без ограничување на општоста можеме да земеме дека $\overline{BC} < \overline{AC}$. Од степенот на точката S во однос на опишаната кружница околу

$\triangle ABC$ следува

$$\overline{SA} \cdot \overline{SB} = \overline{SC}^2 = \overline{SP}^2,$$

т.е. $\frac{\overline{SA}}{\overline{SP}} = \frac{\overline{SP}}{\overline{SB}}$ и како $\angle BSP =$

$\angle ASP$ заклучуваме дека $\triangle ASP \sim \triangle PSB$. Затоа,

$$\angle SPB = \angle PSA = \angle KAB = \angle KLB,$$

од каде што следува $KL \parallel SP$. Нека Q е пресечната точка на KL и

CM . Тогаш

$$\begin{aligned} \angle MKL &= \angle MCL = \angle CQK - \angle CLQ = \angle CPS - \angle CLK = \angle SPC - \angle CLK \\ &= \angle SCM - \angle CLK = \angle CLM - \angle CLK = \angle KLM, \end{aligned}$$

од каде следува $\overline{MK} = \overline{ML}$ (тетиви над еднакви агли).

Петти начин. Без ограничување на општоста можеме да земеме дека $\overline{BC} < \overline{AC}$. Од степенот на точката S во однос на опишаната кружница околу $\triangle ABC$ следува

$$\overline{SA} \cdot \overline{SB} = \overline{SC}^2 = \overline{SP}^2,$$

т.е. $\frac{\overline{SA}}{\overline{SP}} = \frac{\overline{SP}}{\overline{SB}}$ и како $\angle BSP =$

$\angle ASP$ заклучуваме дека $\triangle ASP \sim \triangle PSB$. Затоа $\angle PAS = \angle SPB$ и

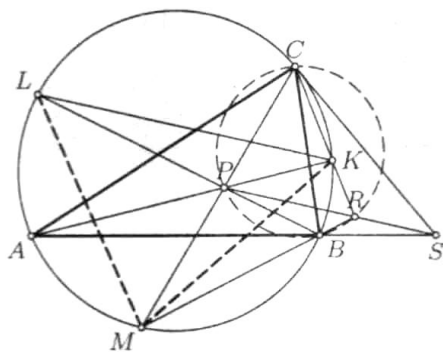
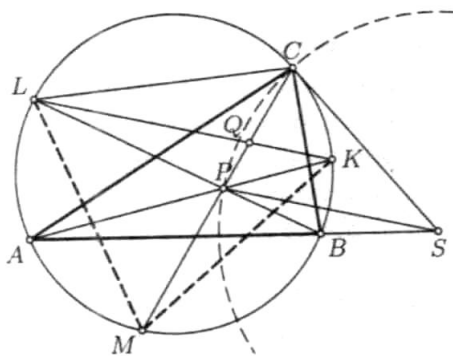
$\angle RCB = \angle KBC = \angle KAB = \angle PAB = \angle SPB = \angle RPB$, од каде што следува дека четириаголникот $BRCP$ е тетивен. Бидејќи $\angle SCB = \angle CAB$ (тангентен и периферен агол), следува

$$\begin{aligned} \angle SBR &= \angle SBC - \angle RBC = \angle SBC - \angle RPC = \angle SBC - \angle SPC = \angle SBC - \angle PCS \\ &= \angle CAB + \angle BCA - \angle SBC - \angle BCP = \angle BCA - \angle BCM = \angle MCA = \angle MBA, \end{aligned}$$

па како $A-B-S$, следува $M-B-R$. Според тоа,

$$\angle MKL = \angle MBL = 180^\circ - \angle RBL = 180^\circ - \angle RBP = \angle RCP = \angle KCM = \angle KLM,$$

од каде следува $\overline{MK} = \overline{ML}$ (тетиви над еднакви агли).

5. Во секоја од шесте кутии $B_1, B_2, B_3, B_4, B_5, B_6$ на почетокот се наоѓа точно по една монета. Дозволено е да се вршат следниве операции:

1° Да се избере непразна кутија B_j за некој $j \in \{1, 2, 3, 4, 5\}$, да се извади една монета од B_j и да се додадат две монети во B_{j+1} .

2° Да се избере непразна кутија B_k за некој $k \in \{1, 2, 3, 4\}$, да се извади една

монета од B_k и да се заменат содржините (може да се и празни) на кутиите B_{k+1} и B_{k+2} .

Испитај дали со конечна низа вакви операции може да се постигне кутиите B_1, B_2, B_3, B_4, B_5 да се празни, а кутијата B_6 да содржи точно $2010^{2010^{2010}}$ монети. (Важи $a^{b^c} = a^{(b^c)}$.)

Решение. Си низа операции, од почетната состојба $(1,1,1,1,1,1)$ последователно се добива:

$$(1,1,1,0,3,1) \rightarrow (1,1,1,0,0,7) \rightarrow (1,1,0,2,0,7) \rightarrow (1,0,2,2,0,7) \rightarrow (0,2,2,2,0,7) \\ \rightarrow (0,2,2,1,7,0) \rightarrow (0,2,2,1,0,14) \rightarrow (0,2,2,0,14,0) \rightarrow (0,2,1,14,0,0).$$

Лема 1. За $a \in \mathbb{N}$, со низа операции на три кутии од состојба $(a,0,0)$ може да се дојде до состојба $(0,2^a,0)$.

Доказ. Индукција по a . Тврдењето е точно за $a=1$. Нека претпоставиме дека тоа е точно за $a-1$. Тогаш од состојбата $(a,0,0)$, занемарувајќи една монета во првата кутија може да се дојде до состојбата $(1,2^{a-1},0)$. Ја применуваме операцијата 1° точно 2^{a-1} пати и ја добиваме состојбата $(1,0,2^a)$, од каде со примена на операцијата 2° ја добиваме состојбата $(0,2^a,0)$. ■

Лема 2. Дефинираме $T_1 = 2$ и $T_{a+1} = 2^{T_a}$. За $a \in \mathbb{N}$, со низа операции на четири кутии, од состојбата $(a,0,0,0)$ може да се дојде до состојбата $(0,T_{a+1},0,0)$.

Доказ. Индукција по a . Тврдењето е точно за $a=1$. Нека претпоставиме дека тоа е точно за $a-1$. Тогаш од состојбата $(a,0,0,0)$ може да се дојде до состојбата $(1,T_a,0,0)$, па според лема 1 до состојбата $(1,0,T_{a+1},0)$, па ако уште еднаш го примениме чекорот 2° до состојбата $(0,T_{a+1},0,0)$. ■

Користејќи ги низите чекори опишани во лемите 1 и 2 добиваме

$$(0,2,1,14,0,0) \rightarrow (0,2,1,0,2^{14},0) \rightarrow (0,2,0,2^{14},0,0) \rightarrow (0,1,2^{14},0,0,0) \\ \rightarrow (0,1,0,T_{2^{14}},0,0) \rightarrow (0,0,T_{2^{14}},0,0,0) \rightarrow (0,0,0,T_{T_{2^{14}}},0,0,0).$$

Очигледно $T_{T_{2^{14}}}$ е многу поголем од $N = 2010^{2010^{2010}}$. Со примена на операцијата 2° точно $T_{T_{2^{14}}} - \frac{1}{4}N$ пати ја добиваме состојбата $(0,0,0,\frac{1}{4}N,0,0)$, од каде со примена на операцијата 1° добиваме $(0,0,0,0,\frac{1}{2}N,0)$, па добиваме $(0,0,0,0,0,N)$.

6. Нека a_1, a_2, a_3, \dots е низа позитивни реални броеви. За некој природен број s важи

$$a_n = \max\{a_k + a_{n-k} \mid 1 \leq k \leq n-1\},$$

за секој $n > s$. Докажи дека постојат природни броеви l и N такви што $l \leq s$ и $a_n = a_l + a_{n-l}$ за секој $n \geq N$.

Решение. *Прв начин.* Нека $n > r$. По дефиниција важи $a_n = a_{n_1} + a_{n_2}$ за некои индекси n_1, n_2 со $n_1 + n_2 = n$. Ако е, на пример $n_1 > r$, можеме да ја продолжиме постапката за a_{n_1} итн. се додека не добиеме

$$a_n = a_{i_1} + a_{i_2} + \dots + a_{i_k}, \quad (1)$$

за некои $1 \leq i_1, \dots, i_k \leq r$. Притоа ако i_1 и i_2 се индексите добиени во последниот чекор, тогаш $i_1 + i_2 > r$. Од друга страна, ако $1 \leq i_1, \dots, i_k \leq r$ и $i_1 + i_2 > r$, тогаш

$$a_{i_1} + a_{i_2} + \dots + a_{i_k} \leq a_{i_1+i_2} + a_{i_3} + \dots + a_{i_k} \leq \dots \leq a_{i_1+i_2+\dots+i_k}.$$

Од досега изнесеното следува дека

$$a_n = \max\{a_{i_1} + a_{i_2} + \dots + a_{i_k} \mid 1 \leq i_1, \dots, i_k \leq r, i_1 + i_2 > r\}, \text{ за сите } n > r. \quad (2)$$

Разгледуваме $l \in \{1, \dots, r\}$ таков што $\frac{a_l}{l} = \max_{1 \leq i \leq r} \frac{a_i}{i}$. Нека $n > r(l+2)$. Бидејќи

во (1) е $k \geq \frac{n}{r} > rl+2$, меѓу индексите i_3, \dots, i_k постои некој кој се појавува најмалку l пати: нека $i_{k-l+1} = \dots = i_k = j$. Бидејќи од дефиницијата на l имаме $la_j \leq ja_l$, од (2) следува

$$a_n \geq a_{i_1} + \dots + a_{i_{k-l}} + ja_l \geq a_{i_1} + \dots + a_{i_{k-l}} + la_j = a_n,$$

па затоа двете неравенства мора да се равенства. Според тоа, можеме да претпоставиме дека во (1) барем еден собирок е еднаков на a_l .

Ако сега во (1) важи $i_k = l$, тогаш од условот на задачата и релацијата (2) следува

$$a_{n-l} \leq a_n - a_l = a_{i_1} + \dots + a_{i_{k-1}} \leq a_{n-l},$$

што значи $a_n = a_l + a_{n-l}$.

Втор начин. Повторно го разгледуваме $l \in \{1, \dots, r\}$ за кој $s = \frac{a_l}{l} = \max_{1 \leq i \leq r} \frac{a_i}{i}$.

Воведуваме низа $\{b_n\}$ со $b_n = a_n - ns$. Низата $\{b_n\}$ ја задоволува истата рекурентна релација како и низата $\{a_n\}$ и лесно со индукција се докажува дека $b_n \leq 0 = l$ за секој n .

Ако $b_n = 0$ за $n = 1, 2, \dots, r$, важи $b_n = 0$ и $a_n = ns$ за секој n , па тврдењето на задачата е тривијално. Во спротивно, нека M и m се соодветно најголемиот и најмалиот меѓу ненултните членови на низата $|b_i|$, $i = 1, 2, \dots, r$. За $n > r$ важи $b_n \geq b_{n-l} + b_l = b_{n-l}$, па затоа $b_n \geq b_{n-l} \geq b_{n-2l} \geq \dots \geq -M$.

Од друга страна, како во (1) при првиот начин на решавање, b_n припаѓа на множеството

$$T = \{b_{i_1} + b_{i_2} + \dots + b_{i_k} \mid i_1, \dots, i_k \leq r\} \cap [-M, 0].$$

Меѓутоа, ако $b_n = b_{i_1} + b_{i_2} + \dots + b_{i_k}$, бројот на ненултите собирци во ова претставување не е поголем од $\frac{M}{m}$. Според тоа, T е конечно множество. Конечно, низата $b_n, b_{n+l}, b_{n+2l}, \dots$ не опаѓа, па мора да биде константна почнувајќи од некоја точка. Според тоа, низата $\{b_n\}$ е периодична од некоја точка, од каде што следува тврдењето на задачата.